

ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkres (Tauber), saa vidt jeg ved til Indenrigsministeren — af Tanken om at sælge de tilbageiggende Grunde bag ved den Id. Land. Det ligger ikke under mig; og om det nu, eller om det over hovedet, eller naar det vil være rigtigt at afhænde dem paa almindelig Maade, kan jeg slet ikke have nogen Mening om.

Sluttelig er der jo paa § 26 en Række Forslag, som ere tiltraadte af Udvalget, og med Hensyn til hvilke jeg kun kan sige, hvad der fra en Side blev bragt frem, at jeg antager det ogsaa for rigtigt ved denne Kontos Anvendelse strængt ikke at gøre de Portioner, Understøttelser, til denne Rejse for Skuespillere til Wien større, end dette begrænsede Djemed, som jo i det hele giver Kontoen sin ekstraordinære Karakter, nødvendig kræver, saaledes at der dog kan uddæles — skøndt det aldrig bliver saa saa faare mange — et ikke alt for ringe Antal Understøttelser af denne Bevilling.

S. Sager: Jeg skal fatte mig overordentlig kort, da den ærede Minister jo har taget det Forslag om Oprettelse af et Aandsvagehjem ved Vejle tilbage, men jeg kan dog ikke andet end udtale min fulde Tilslutning til, hvad der er fremkommet fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkres (Scharling), at det vistnok er urigtigt, hvis man vil stille sig det Maal for Oje at bringe det mest mulige ud af alle Landets aandsvage. Jeg synes næsten, man stiller hen til at gøre det til en Statsopgave, at ethvert aandsvagt Barn skal underkastes den rationelle Behandling, som man kan saa paa den Art Abnormskoler. For mig staar det saaledes, at der ingen Sammenligning er mellem de saakaldte Idioter og de egentlig sindssyge. Som det ogsaa er blevet fremhævet, ville de aandsvage Børn i mangfoldige Tilfælde staa sig langt bedre ved at blive hjemme; deres hele Mangel paa aandelig Udvikling gør, at de trives mellem Dyr og landlige Forhold og blive ganske anderledes gode Venner med de umælende end med de højere Væsener, som kaldes Menneſter. Jeg tror, man stiller sig et altfor teoretisk Formaal, naar man stiller sig det som Hovedopgave at bringe det mest mulige menneskelige Udbytte ud af dem. Jeg kender ganske vist ikke den store Kommissions Betænkning i saa Henseende, men det forekommer mig, at efter de store Opgaver, Staten har paataget sig i disse Retninger, kunde der være nogen Grund til at underkaste hele dette Spørgsmaal en virkelig praktisk Undersøgelse, hvor man ikke blot gik ud fra de teoretiske Synspunkter.

Jeg skal nu ganske kort dvæle ved nogle af de smaa Bevillinger. Jeg ønsker ikke en Gang at nævne dem, da de ere personlige. Jeg skal blot udtale som mit Indtryk, at man altfor meget er naaet til at gøre et Raadessekretariat ud af Finansudvalget. Jeg behøver blot at nævne Bevillingen under Nr. 52, ja, jeg kan tilføje Nr. 53, da jeg kender de personlige Forhold og saa f. Eks. — Understøttelsen til Musikdirektør Balduin Dahls Enke, ikke fordi jeg i nogen Henseende vil bestride, at denne Understøttelse ikke kan være lige saa vel fortjent som enhver anden, men det forekommer mig i hvert Tilfælde, uden at jeg kender Forholdene nærmere, at naar man har et saa rigt Institut som Tivoli, kunde det nok besørge den Art Pensioner, uden at Statskassen skulde behyrdes dermed, men det er vel i Konsekvens med det Princip, som ligger til Grund for Alderdomsunderstøttelsen, at Staten skal paatage sig en hvilken-somhelst Forsørgelse i en hvilken-somhelst Retning.

Ordføreren (Lutein): Jeg har blot bedt om Ordet for en kort Bemærkning i Anledning af den sidste Udtalelse af den højtærede Minister, som ytrede stor Smøbekommen over for en Udtalelse af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkres (Tauber) angaaende hans Døste om, at de Portioner, der skulde gives til Skuespillere til Rejser til Wien, ikke maa blive altfor store. Jeg finder Anledning til at sige, at derom har intet været besluttet i Udvalget. Det er en Udtalelse, som staar fuldstændig for det ærede Medlems (Taubers) Regning, og jeg tror at Udvalget endogsaa næreſt anerkender, at Bevillinger til Rejser til Skuespillere og Skuespillerinder, til Kunstnere af Betydning, gaar det ikke an at gøre altfor smaa. Hvor store de skulle være, maa selvfølgelig bero paa et Støn, jeg skal ikke følge det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkres i at nævne nogen bestemt Sum. — Det har glædet mig at høre den højtærede Minister udtale sig om Understøttelser til kvindelige Seminarieelever. Selv om det Forslag, som Udvalget har stillet om Forhøjelse af Understøttelse til disse vedtages her, indser jeg, at efter den højtærede Ministers Udtalelse er der ikke Udſigt til, at denne Bevilling i Klar bliver til Lov, men det har glædet mig at høre, at den meget ærede Minister i det hele stiller sig velvillig til Spørgsmaalet om Forhøjelse af Understøttelsen til kvindelige Seminarieelever, og jeg nærer det faste Haab, at den vil blive givet ad Aare ved Overenskomst mellem Rigsdagen og den